

701

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 sierpnia 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej, przyjętego w dniu 30 września 1977 r. w Montrealu, Protokołu dotyczącego poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w dniu 4 maja 1978 r. Rada Państwa ratyfikowała, przyjęty w dniu 30 września 1977 r. w Montrealu, Protokół dotyczący poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212, z późn. zm.).

Protokół dotyczący poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r., został przyjęty w dniu 30 września 1977 r. w Montrealu; zgodnie z art. 94 (a) Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym wszedł on w życie w dniu 17 sierpnia 1999 r.

Protokół dotyczący poprawki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym został przyjęty przez następujące państwa:

Islamskie Państwo Afganistanu	—	28 września 1983 r.	Chińska Republika Ludowa	—	26 kwietnia 1984 r.
Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	—	16 stycznia 1984 r.	Republika Chorwacji	—	6 maja 1994 r.
Księstwo Andory	—	25 lutego 2001 r.	Republika Cypryjska	—	5 lipca 1989 r.
Antigua i Barbuda	—	17 października 1988 r.	Republika Czeska	—	15 kwietnia 1993 r.
Królestwo Arabii Saudyjskiej	—	25 czerwca 1991 r.	Królestwo Danii	—	9 sierpnia 1982 r.
Republika Argentynska	—	14 listopada 1979 r.	Republika Ekwadoru	—	22 kwietnia 1988 r.
Związek Australijski	—	7 grudnia 1979 r.	Państwo Erytrei	—	6 czerwca 1995 r.
Republika Austrii	—	25 kwietnia 1983 r.	Republika Estońska	—	21 sierpnia 1992 r.
Republika Azerbejdżańska	—	23 marca 2000 r.	Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	—	6 września 1979 r.
Królestwo Bahrajnu	—	7 lutego 1990 r.	Republika Finlandii	—	8 stycznia 1979 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	—	26 marca 1996 r.	Republika Francuska	—	14 sierpnia 1979 r.
Barbados	—	5 grudnia 1978 r.	Republika Gambii	—	20 czerwca 2000 r.
Republika Białoruś	—	24 lipca 1996 r.	Republika Ghany	—	15 lipca 1997 r.
Królestwo Belgii	—	20 września 1985 r.	Republika Grecka	—	23 października 1980 r.
Belize	—	24 września 1997 r.	Republika Gwatemali	—	12 maja 1980 r.
Bośnia i Hercegowina	—	7 marca 1995 r.	Kooperacyjna Republika Gujany	—	21 listopada 1986 r.
Republika Botswany	—	28 marca 2001 r.	Republika Haiti	—	21 września 1984 r.
Federacyjna Republika Brazylii	—	12 lipca 1999 r.	Królestwo Hiszpanii	—	25 września 1979 r.
Brunei Darussalam	—	25 sierpnia 2000 r.	Republika Indii	—	31 stycznia 1985 r.
Republika Bułgarii	—	11 grudnia 1978 r.	Republika Indonezji	—	20 listopada 1990 r.
Burkina Faso	—	8 grudnia 1998 r.	Islamska Republika Iranu	—	17 czerwca 1994 r.
Republika Burundi	—	10 grudnia 1991 r.	Republika Iraku	—	31 sierpnia 1978 r.
			Republika Islandii	—	11 czerwca 1979 r.
			Państwo Izrael	—	17 września 1999 r.
			Republika Jemeńska	—	9 stycznia 1980 r.
			Królestwo Jordanii	—	2 listopada 1979 r.
			Federalna Republika Jugostawii	—	13 stycznia 2001 r.
			Kanada	—	26 kwietnia 1978 r.
			Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	—	17 kwietnia 1979 r.
			Republika Kuby	—	22 grudnia 1978 r.
			Państwo Kuwejtu	—	21 kwietnia 1978 r.
			Republika Kirgiska	—	6 września 2001 r.
			Republika Łotewska	—	17 sierpnia 1999 r.
			Republika Libańska	—	15 września 1980 r.
			Królestwo Lesotho	—	26 października 1978 r.
			Wielka Libijska Arabska Dżamahirija Ludowo-Demokratyczna	—	8 lutego 1999 r.

Wielkie Księstwo Luksemburga	— 18 października 1979 r.	Wschodnia Republika Urugwaju	— 10 marca 1981 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	— 3 września 1997 r.	Republika Uzbekistanu	— 24 lutego 1994 r.
Republika Malawi	— 27 lutego 1978 r.	Republika Vanuatu	— 31 stycznia 1989 r.
Malezja	— 15 maja 1978 r.	Republika Węgierska	— 6 lipca 1978 r.
Republika Malty	— 25 marca 1994 r.	Socjalistyczna Republika Wietnamu	— 20 września 1983 r.
Republika Mauritius	— 5 lipca 1979 r.	Republika Włoska	— 13 października 1983 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	— 1 czerwca 1987 r.	Republika Zambii	— 15 maja 1990 r.
Republika Mołdowy	— 20 czerwca 1997 r.	Zjednoczone Emiraty Arabskie	— 22 stycznia 1987 r.
Księstwo Monako	— 25 lipca 1997 r.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	— 6 października 1978 r.
Republika Namibii	— 27 września 2001 r.		
Królestwo Nepalu	— 9 czerwca 1997 r.	Chińska Republika Ludowa w dniu 5 czerwca 1997 r. złożyła deklarację o następującej treści: „Posta- nowienia Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w dniu 7 grudnia 1944 r., o przystąpieniu do której Rząd Chińskiej Republiki Lu- dowej poinformował w dniu 15 lutego 1974 r., a co do protokołów zmieniających konwencję, kolejno: 27 ma- ja 1947 r., 14 czerwca 1954 r., 21 czerwca 1961 r., 15 września 1962 r., 24 września 1968 r., 12 marca oraz 7 lipca 1971 r., 16 października 1974 r., 30 września 1977 r., ... stosują się do Hongkongu, Specjalnego Re- gionu Autonomicznego Chińskiej Republiki Ludowej, od dnia 1 lipca 1997 r. ...	
Królestwo Niderlandów	— 17 maja 1979 r.		
Nowa Zelandia	— 30 maja 1990 r.		
Republika Federalna Niemiec	— 15 lutego 1984 r.		
Federalna Republika Nigerii	— 8 kwietnia 1988 r.		
Królestwo Norwegii	— 24 kwietnia 1978 r.		
Sultanat Omanu	— 1 maja 1991 r.		
Islamska Republika Pakistanu	— 29 sierpnia 1978 r.		
Papua-Nowa Gwinea	— 5 października 1992 r.		
Rzeczpospolita Polska	— 7 maja 1979 r.		
Rumunia	— 24 sierpnia 1978 r.		
Federacja Rosyjska	— 23 marca 1978 r.		
Saint Kitts i Nevis	— 20 czerwca 2002 r.		
Republika San Marino	— 3 lutego 1995 r.		
Republika Senegal	— 27 listopada 1981 r.		
Republika Seszeli	— 23 września 1983 r.		
Republika Singapuru	— 22 września 1986 r.		
Republika Słowacka	— 19 lutego 2001 r.		
Republika Słowenii	— 8 marca 2000 r.		
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	— 30 stycznia 1984 r.		
Stany Zjednoczone Ameryki	— 8 marca 1982 r.		
Syryjska Republika Arabska	— 18 lipca 1989 r.		
Konfederacja Szwajcarska	— 4 marca 1980 r.		
Królestwo Szwecji	— 2 marca 1979 r.		
Republika Tadżykistanu	— 10 kwietnia 2000 r.		
Republika Togijska	— 24 kwietnia 1987 r.		
Republika Turcji	— 13 listopada 1992 r.		
Turkmenistan	— 14 kwietnia 1993 r.		
Republika Ugandy	— 3 lutego 1992 r.		

Rząd Chińskiej Republiki Ludowej przejmuje odpowiedzialność za wszelkie prawa i zobowiązania wynikające ze stosowania niniejszej konwencji oraz jej protokołów w odniesieniu do Hongkongu, Specjalnego Regionu Autonomicznego Chińskiej Republiki Ludowej.”

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wydał, w dniu 19 czerwca 1997 r., oświadczenie o następującej treści: „... zgodnie ze Wspólną Deklaracją Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Rządu Chińskiej Republiki Ludowej, podpisaną w dniu 19 grudnia 1984 r., Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zwróci, z dniem 1 lipca 1997 r., Hongkong Chińskiej Republice Ludowej. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej będzie, do tego czasu, ponosił odpowiedzialność międzynarodową w odniesieniu do Hongkongu. Jednakże począwszy od tego dnia Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przestanie być odpowiedzialny za prawa i zobowiązania międzynarodowe wynikające ze stosowania protokołów w odniesieniu do Hongkongu.”

Federalna Republika Jugosławii, w związku z przystąpieniem w dniu 14 grudnia 2000 r. do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Chicago, 1944), stała się stroną wszystkich protokołów zmieniających tę konwencję, które obowiązywały w momencie jej przystąpienia, a nabrały mocy prawnej w stosunku do niej z dniem wejścia w życie powyższej konwencji w odniesieniu do Federalnej Republiki Jugosławii (13 stycznia 2001 r.).

Księstwo Andory, w związku z przystąpieniem, w dniu 26 stycznia 2001 r., do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Chicago, 1944), stało się stroną wszystkich protokołów zmieniających tę konwencję, które obowiązywały w momencie jego przystąpienia, a nabrały mocy prawnej w stosunku do niego z dniem wejścia w życie powyższej konwencji w odniesieniu do Księstwa Andory (25 lutego 2001 r.).

Saint Kitts i Nevis, w związku z przystąpieniem, w dniu 21 maja 2002 r., do Konwencji o międzynarodowo-

wym lotnictwie cywilnym (Chicago, 1944), stały się stroną wszystkich protokołów zmieniających tę konwencję, które obowiązywały w momencie ich przystąpienia, a nabrały mocy prawnej w stosunku do nich z dniem wejścia w życie powyższej konwencji w odniesieniu do Saint Kitts i Nevis (20 czerwca 2002 r.).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *A.D. Rotfeld*

702

KONWENCJA

o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych,

sporządzona w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 marca 1992 r. została sporządzona w Helsinkach Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA

o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych

PREambuła

Strony niniejszej konwencji,

uznając, że ochrona i użytkowanie cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych stanowią ważne i pilne zadania, których efektywne wykonanie może być zapewnione jedynie przez ścisłą współpracę,

zaniepokojone istniejącymi i mogącymi wystąpić krótko- i długotrwałymi zmianami stanu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, wpływającymi ujemnie na środowisko, gospodarkę i dobrobyt państw członkowskich Europejskiej Komisji Gospodarczej (EKG),

podkreślając potrzebę wzmocnienia narodowych i międzynarodowych przedsięwzięć zmierzających do zapobiegania i zmniejszania zrzutów niebezpiecznych substancji do środowiska wodnego oraz zmniejszania eutrofizacji i zakwaszenia, a także zanieczyszczenia środowiska morskiego ze źródeł lądowych, w szczególności na obszarach przybrzeżnych,

witając z zadowoleniem wysiłki już podjęte przez rządy państw członkowskich EKG, ukierunkowane na zacieśnienie dwustronnej i wielostronnej współ-

pracy mającej na celu zapobieganie zanieczyszczeniu wód granicznych, jego kontrolę i zmniejszenie, stabilne oraz racjonalne użytkowanie wód, zachowanie zasobów wodnych i ochronę środowiska,

przypominając odpowiednie postanowienia i zasady Deklaracji Konferencji Sztokholmskiej w sprawie Środowiska Człowieka, Aktu Końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (KBWE), dokumentów końcowych spotkań w Madrycie i Wiedniu przedstawicieli państw — uczestników KBWE, „Regionalnej strategii ochrony środowiska i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych w państwach członkowskich EKG do i po 2000 roku”,

świadome roli Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w stymulowaniu międzynarodowej współpracy ukierunkowanej na zapobieganie i zmniejszanie zanieczyszczenia wód transgranicznych oraz ich stabilne i racjonalne użytkowanie, a także przypominając w tej kwestii „Deklarację Europejskiej Komisji Gospodarczej w sprawie polityki zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczenia wód, w tym transgranicznych” oraz „Deklarację w sprawie polityki racjonalnego użytkowania zasobów wodnych”, „Zasady współpracy w dziedzinie wód transgranicznych”, „Kartę racjonalnego użytkowania wód podziemnych” i „Kodeks postępowania przy awaryjnym zanieczyszczeniu śródlądowych wód transgranicznych”,

powołując się na decyzje I (42) i I (44) podjęte przez Europejską Komisję Gospodarczą odpowiednio